

УДК 82(1-87)-343-93
У74

Зміст

Серія «Для найменших»

Holeinone, Peter. Le Fiabe più Belle / Peter Holeinone (testi), Tony Wolf, Piero Cattaneo, Severino Baraldi (illustrazioni). – Italia : Giunti Editore S.p.A., 2011. – 480 p.

Художники Тоні Вульф, П'єро Каттанео, Северіно Баральді

Дизайнер обкладинки Світлана Кривошей

Переклад з італійської Наталії Мірошник

У74 У світі улюблених казок / Пітер Холейнон (текст), Тоні Вульф, П'єро Каттанео, Северіно Баральді (ілюстрації); пер. з італ. Наталії Мірошник. – Х. : Віват, 2023. – 224 с. : кольор. іл. – (Серія «Для найменших», ISBN 978-617-690-629-2).

ISBN 978-617-17-0232-5 (укр.)

ISBN 978-88-09-76896-3 (італ.)

УДК 82(1-87)-343-93

ISBN 978-617-690-629-2 (серія)

ISBN 978-617-17-0232-5 (укр.)

ISBN 978-88-09-76896-3 (італ.)

© Giunti Editore S.p.A., 2011, Firenze-Milano
Dami International, a brand of Giunti
Publishing Group
www.giunti.it

© ТОВ «Видавництво «Віват»», видання
українською мовою, 2023

Золотоволоска і три ведмеді	6
Джакоміно й бобове стебло	12
Чарівна лампа Аладдіна.....	22
Алі та султанове сідло	34
Рубіновий Принц	36
Алі-Баба і сорок розбійників.....	44
Салемів цвях.....	58
Амін і яйця	60
Пригоди Саїда	62
Халіф-лелека.....	74
Гра в шахи	84
Меч Ватанабі.....	90
Сім самураїв.....	92
Велика імператриця Сузі	96

Цар озера.....	106
Легенда про Червоного Дракона	110
Золотий птах	112
Попелюшка.....	114
Спляча красуня	124
Червона Шапочка	132
Кіт у чоботях.....	140
Красуня і чудовисько	148
Дари чарівника	154
Багатій і жебрак	158
Снігуронька	162
Чічібіо і журавель.....	164
Вардієлло.....	166
Що люди скажуть?	174

Шестеро вправних молодиків	176
Три бажання.....	186
Магічна книга.....	190
Тіль Уленшпігель	194
Завузький прохід	201
Ведмежий хвіст	204
Заєць і Слоник.....	206
Мавпа-королева.....	208
Нарцис	210
Вовк і Журавель.....	212
Кінь і Вовк.....	214
Півень, Кіт і Миша	216
Лев і Комар.....	218
Тварини і чума	220

Золотоволоска і три ведмеді

Стояла собі в лісі хатинка, і жила там родина ведмедів. Тато Ведмідь – великий і сильний, мама Ведмедиця – м'яка й тендітна, їхній синочок Ведмедик – маленький та бешкетний.

Відповідно різні були в них і ліжка. Тато мав довге й широке, на якому йому зручно було відлежувати боки. Мама спала на середньому з гарним рожевим балдахіном. А в маляти було чудове невеличке ліжечко.

Відпочивали ж ведмеді біля коминка у кріслах – кожен у своєму. Велике й різьблене призначалося

голові родини. Трішки менше, оббите блакитним оксамитом, належало матусі. А маленьке й пухке було зроблено для Ведмедика.

А коли сім'я збиралася за кухонним столом, там уже стояли особисті керамічні тарілки: велика для тата, середня для мами й маленька для маляти.

Ведмедя всі сусіди боялись, але поважали. Його жіночка завдяки лагідній вдачі мала силу-силенну подруг. А от їхній синок – неабиякий шибайголова, охочий завжди перемагати інших дітлахів, – не міг похвалитися великим колом друзів.

Навіть їхня сусідка Золотоволоска – дівчисько-непосидько, що обожнювало бешкети не менше за Ведмедика, – відмовлялася з ним бавитись.

Одного дня Ведмедиця приготувала шоколадний пудинг.

— Нехай він трохи охолоне, смаку набереться. А ми тим часом погуляємо, — мовила вона, й уся родина подалася до річки.

Саме тоді, збираючи квіти, до їхньої хатинки мимохіть приблукала Золотоволоска. Тук-тук! — постукала вона у двері. Тиша...

— Ет, — буркнуло дівча, а тоді зазирнуло до вікна: — Агов, є хто вдома?

Тиша...

Повагавшись, Золотоволоска переступила поріг порожнього будинку й одразу кинулася до кухні. А там...

— Овва, пудинг! — радісно вигукнула вона.

Спершу їй заманулося скуштувати пудингу з великої тарелі, проте він виявився надто гарячим. Відтак вона поколупала той, що був у середній тарілці, але

й він обпік їй пальці. І тільки у Ведмедиковій тарілочці смаколик достатньо охолонув, тож за мить дівчисько проковтнуло його.

Попоївши, вирішила Золотоволоска трохи перепочити й почвாலала до вітальні. Велике крісло Ведмедя видалося їй надто твердим, середній фотель Ведмедиці — зам'яким. А от у манюньому кріселечку Ведмедика мало би бути цілком зручно. Отож Золотоволоска і гепнулася в нього, а воно... з гуркотом під нею зламалося!

Зітхнувши, зіпнулося дівча на ноги й попленталося до спальні. Бо оченята вже злипалися.

Аж тут зирк – три ліжка. Уляглася Золотоволоска на велике, та воно здалося їй просто безкраїм, тому вона перемістилася на середнє – але й тут їй було незатишно. Зрештою довелося їй уместитися на Ведмедиковому ліжечку.

– Мені тут зручно! – вигукнуло дівча й застрибало на м'якій перинці. – Трохи, трохи... Я приляжу, щоб трохи перепочити... – І, позіхнувши, міцно заснуло.

Аж ось додому повернулася ведмежа родина. Завваживши прочинені двері, тато Ведмідь зрозумів, що до хати хтось удерся.

– Хтось з'їв пудинг! – грізно заревів він.

– Хтось стрибнув на моє крісло, – буркнула мама Ведмедиця.

– І хтось зламав моє! – зарюмсав Ведмедик.

Розмірковуючи, хто ж цей злодюга, вони попрямували до спальні – і завмерли, ошелешені: на ліжку Ведмедика спокійнісінько спала Золотоволоска. Ведмедик спробував був лагідно розбудити її, проте незвана гостя так схарпудилася, що миттю схопилася на ноги й метнулася сходами долі.

– Не тікай! Я вибачаю тобі! Нумо гратися! – крикнув їй навздогін малий.

Відтоді Золотоволоска покинула бешкетувати і подружилася з Ведмедиком.

